

[Bilgrav-Nielsen]

kommer fra EF, eller sagt på en anden måde: det må ikke være sådan, at det, vi bygger op her i Danmark, ikke står i et godt forhold til det, der kommer til at ske, men det tror jeg heller ikke der er risiko for. Jeg tror, det ville være godt, hvis de initiativer, der er i gang – og der er vitterlig taget en række fornuftige samarbejdsinitiativer af forskellige selskaber landet over – ligesom bliver fastholdt i en målrettet diskussion, for at man kan se, at det er meningen, at man fra regeringens side på et tidspunkt ønsker en konklusion af den debat, som allerede er i gang, og jeg har forstået, at hovedmålet med SF's beslutningsforslag, uanset at det er ret detaljeret, er at fastholde en debat, der så småt er skubbet i gang, og at sige til regeringen, at på et tidspunkt vil der nok være et ønske om, at Folketinget også drager nogle konklusioner, men at det skal have sin basis i, hvad der sker i EF, og i, hvad der føles naturligt for de mange enkeltsselskaber at gå ind i af nye samarbejdsrelationer.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke medvirke til beslutningsforslaget, men vi vil gerne medvirke i diskussionen om, hvilken fremtidig struktur vi skal have, og jeg vil ikke spille tid nu med at gentage meget af det, der er sagt. Forløbet i EF må vi selvfølgelig have med, og det er klart, at det sikkert vil være muligt at rationalisere mange ting, men vores hovedkonklusion er, at de selskaber, der er engagerede i det, også skal være medbestemmende, og at vi ikke skal trække noget ned over hovedet på dem. Vi går positivt ind i debatten.

Riishøj (SF):

Jeg vil gerne først takke ordførerne og mest ministeren, knap så meget Socialdemokratiets ordfører, for at have forstået meningen med forslaget rigtigt. Man kan i øjeblikket næsten ikke læse et fagtidsskrift inden for energisektoren, uden at der er en debat om energiforsyningsstrukturen og EF's planer, og om et par dage starter en stor konference i kommuneregion om den fremtidige energistruktur på baggrund af et oplæg, som kommunerne har udarbejdet.

Derfor undrer det mig noget, at de forskellige politiske partier ikke har en holdning til dette problem, når man har borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer, der skal dis-

kutere disse ting på konferencer, hvor der skal træffes meget vigtige beslutninger. Jeg går da ud fra, at man, når man sender folk ud til de konferencer, har givet dem en indstilling med, og da det er helt detaljerede forslag, som er på bedding, må partierne vel forholde sig til dem. Det tror jeg også de gør, men den argumentation, der går på, at vi skal afvente, hvad branchen mener, når det er politiske repræsentanter, der sidder i den branche, der skal bestemme og komme med udspillene, virker noget barok. Vi er dog de politiske partier, der arbejder på både folketingsplan og lokalt plan, og på en eller anden måde er der vel et samspil mellem disse ting.

Det er også rigtigt forstået af ministeren, at vi har valgt at fremsætte dette forslag helt på bar bund, som om der ikke var bureaukratiske forhindringer, og som om vi stod uden alle de blokeringer, der er for en ny energistruktur. Hvad kunne være det mest rationelle? Det er i hvert fald en stor misforståelse, at det skulle føre til en større centralisering; tværtimod er meningen, at de lokale energiforsyningsselskaber, som nu skal følge kommunegrænserne, skal have en reel magt og være fundamentet for den nye struktur.

Vi får inden længe Storebæltskablet, og derfor er opdelingen i Elsam og Elkraft, to centraliserede enheder, i forvejen forældet, og uanset om man opretholder de to selskaber, bliver de nødt til at indgå i en eller anden form for samarbejde. Hvis man vælger at fastholde Elsam og Elkraft, vil de to selskaber få en overordnet struktur, og det er altså baggrunden for, at vi ønsker at have ét overordnet, landsdækkende selskab, hvad vi alligevel vil få, når Storebæltskablet bliver bygget. Der er også en række andre ting, som jeg mener vi kan spørge om i udvalget.

Vi er meget glade for, at ministeren klart melder sine holdninger ud til det, jeg vel kan kalde den markedsøkonomiske struktur. Jeg har den opfattelse, at når vi har noget, der hedder energipolitik, er det umuligt ikke at have en rationel overordnet planlægning. Man kan ikke bygge på markedskræfter i samme forstand som med tandpasta og vaskepulver. Det er langsigtede investeringer, der rækker 10, 20, 30 år frem, og det er ikke nogen tilfældighed, at et selskab som DUC havde en kontrakt med staten, der gjaldt i årtier, for i denne sektor bli-